

ABSTRACT

A SEMANTIC ANALYSIS OF THAI PROVERBS AND METAPHORS ABOUT WOMEN

Chutiphan Keerakittiwat

Payap University, Chiang Mai, 2002

Supervising Professor: Assist. Dr. Kirk R. Person

People expect men and women to behave in different ways. Traditional proverbs reinforce what kind of behavior for men and women. These proverbs encode cultural information in a sometimes oblique way. The question then becomes one of how people process meaning from proverbs.

This thesis presents a semantic analysis of Thai proverbs, specifically on the proverbs about women. The analysis applies conceptual blending theory (Fauconnier 1997) as the main theoretical model and integrates other semantic theories, including, conceptual metaphor (Lakoff and Jonhson 1980), image schema (Lakoff 1987), reference point constructions (Langaker 2000), and force dynamics (Talmy 2000). By using these models, we can identify semantic frameworks applied to the interpretation of Thai proverbs about women, and valid traditional cultural models relevant to the proverb's interpretation. We can also demonstrate how the semantic frameworks and cultural models join to produce meaning in Thai proverbs.

Chapter one is an introduction that includes the research problem, thesis background, research objectives, methodology, limitation, and overview of the thesis. Chapter two is a literature review that briefly discusses and explains the theories used in the research, and mentions general information with sources related to the research. Chapter three expresses traditional and present information about Thai thinking regarding women as cultural models, something that is implied in the

Thai world view. Chapter four is a semantic analysis of Thai proverbs about women applying the theories mentioned above.

From the analysis, the data are grouped into five major categories of concepts that are often used in comparison to women. They include moon or star, flower, powerless animal, powerful animals, and objects. Various concepts such as social status, beauty, delicacy, untrustworthiness, etc., underlie each category.

The findings support a hypothesis that Thai people process meaning by invoking certain domains of experience, which are based on specific cultural models, projecting them to temporary mental spaces established for online reasoning and understanding.

บทคัดย่อ

การวิเคราะห์ทางความหมายของสุภาษณ์คำพังเพยไทย

ที่เกี่ยว กับผู้หลง

โดย ชุดพันธุ์ กีรติกิติวิทย์

มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2545

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เคร็ก เพอร์เซ็น

คนเรามักจะคาดหวังการกระทำ, ความประพฤติ และลักษณะนิสัยของผู้ชายและผู้หญิง
แตกต่างกัน การเรียนรู้ในสิ่งที่สังคมคาดหวังจากชายและหญิงส่วนหนึ่งก็มาจากการสุภาษณ์คำพังเพย
เรา rับรู้ได้อย่างไรว่าสุภาษณ์คำพังเพยนั้นฯ หมายความว่าอย่างไร กล่าวถึงสิ่งใด คนไทยมี
กระบวนการคิดในการตีความหมายของสุภาษณ์คำพังเพยนั้นๆ อย่างไร

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสนอการวิเคราะห์ทางความหมายของสุภาษณ์คำพังเพยไทยที่กล่าว
ถึงเพศผู้หญิงโดยการนำทฤษฎีการรูปแบบสมมติฐานทางโนทัศน์ (Fauconnier 1997) มา
ใช้เป็นทฤษฎีหลักในการวิจัย และยังได้นำทฤษฎีอื่นๆ ของภาษาศาสตร์ในแขนงวิชาที่มุ่งศึกษา
เกี่ยวกับกระบวนการทางความคิดและการรับรู้ของมนุษย์ที่สัมพันธ์กับภาษาหรือในอีกนัยหนึ่งคือ
ภาษาศาสตร์เชิงปริชานมาพสมมติฐานกับทฤษฎีหลัก ทฤษฎีต่างๆ เหล่านี้ได้แก่ ทฤษฎีโโนอุป
ลักษณ์ (Lakoff and Johnson 1980), ทฤษฎีแบบบินตภาพ (Lakoff 1987), ทฤษฎีหน่วยสร้าง

ตำแหน่งการอ้างอิง (Langaker 2000), และทฤษฎีแนวคิดเรื่องพลวัต (Talmy 2000) วัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือต้องการที่จะชี้ให้เห็นว่าทฤษฎีใดบ้างที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาสุภาพดีคำพังเพยไทยที่เกี่ยวกับผู้หญิง การชี้ให้เห็นว่ารูปแบบทางประเพณีและวัฒนธรรมที่มีเหตุผลนี้สัมพันธ์กับการศึกษาความสุภาพดีคำพังเพยไทยที่เกี่ยวกับผู้หญิงด้วย และความต้องการที่จะแสดงว่าทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ในด้านการศึกษาความหมายกับรูปแบบทางวัฒนธรรมนี้ผสมผสานและร่วมกันในการสร้างความหมายในสุภาพดีคำพังเพยไทย บทที่หนึ่งเป็นคำนำที่อธิบายถึงที่มา, ปัญหา, วัตถุประสงค์, ขั้นตอน, ข้อจำกัด, และภาพรวมของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ บทที่สองคือการบรรยายและอธิบายทฤษฎีต่างๆที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์โดยสังเขป รวมทั้งข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษานี้ บทที่สามนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเท็จจริงของคนไทยทั้งในแบบประเพณีนิยมและในปัจจุบันที่จะส่งผลถึงการศึกษาความสุภาพดีคำพังเพยพระสิ่งเหล่านี้สามารถแสดงถึงโลกทัศน์ของคนไทย บทที่สี่เป็นการนำเสนอกระบวนการในการพัฒนาข้อมูลและความคิดในการศึกษาความสุภาพดีคำพังเพยไทยที่เกี่ยวกับผู้หญิง

ข้อมูลเหล่านี้ถูกจัดไว้เป็นห้ากลุ่ม โดยคัดเลือกและวิเคราะห์สิ่งที่ถูกนำมาเปรียบเป็นผู้หญิงในสุภาพดีคำพังเพยไทยอยๆ สิ่งเหล่านี้คือพระจันทร์หรือดวงดาว, ดอกไม้, สัตว์ที่ไม่มีพลังอำนาจ, สัตว์ที่มีพลังอำนาจ, และสิ่งของต่างๆ แต่ละกลุ่มแสดงความหลากหลายในความคิดความรู้สึกเกี่ยวกับผู้หญิง เช่น ความคิดเกี่ยวกับสถานภาพทางสังคม, ความสวยงาม, ความอบบาง, ความไม่น่าไว้วางใจ, และอื่นๆ

การศึกษานี้สนับสนุนสมมุติฐานในการวิจัยวิทยานิพนธ์ในเรื่องนี้ที่ว่าคนไทยตีความ
ความหมายของสุภาษณ์คำพังเพยโดยการเรียกความคิดความทรงจำจากประสบการณ์หนึ่งๆซึ่งขึ้น
อยู่กับวัฒนธรรมและประเพณีอุกมาและถ่ายทอดไปสู่ความทรงจำชั่วคราวที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อ^{ที่}
ใช้ในการใช้เหตุผลและการทำความเข้าใจในประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ